

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

125. ВАРНА.
Градската библиотека.

„ФОНАМЕНТЪ“
1 година . . . 300 лей
есеца . . . 160

Органъ на Българското малцинство Румъния

Asul Dobrogean abeta 4 Bazargic

Да си помогнемъ сами!

Цѣлото човѣчество е спрегнало усилия, за да справи съ голѣмитѣ икономически и стопански труднения, които отъ години гнетятъ живота и спъватъ нормалния ходъ на развитието му. Рувелтъ въведе системата, която едва ли не е стопанска революция; въ Германия и Италия държавата ръководи производството и разпредѣленето; въ всички други страни се взеха решителни мѣрки; у насъ малцинствата си организиратъ финансовия и икономически животъ, само българитѣ сме оставили нѣщата сами да се

нареждатъ. Материалното състояние на нашитѣ селяни-подавляющето болшинство на българитѣ отъ Румъния — най-вече следъ тази годишната реколта, би позволило създаването на единъ финансовъ институтъ въ развѣритѣ, които да гарантиратъ една истинска взаимопомощь.

Само да имаме добра воля, повече съзнание и повече довѣрие помежду си!

Нима тия хубави качества липсватъ на българитѣ отъ Нова Добруджа?

Нашия мемоаръ връченъ

Напоследъкъ група интелектуалци-българи отъ Южна Добруджа подписаха едно подробно изложение за положението на българското малцинство отъ Нова Добруджа, изтъквайки редицата несгоди, кенто му сж създадени по законодателенъ, административенъ и фактически начинъ и настоявайки тѣ да бждатъ проучени отъ правителството и премахнати, за да се възстанови справедливостта по отношение едно лоялно и миролюбиво население.

На 10 юний т. г. една делегация на подписанитѣ този мемоаръ се яви предъ г-нъ министра на земедѣлнето и държавнитѣ имоти г. В. П. Сасу, комуто връчи единъ екземпляръ отъ изложението. Г-нъ министра е заявилъ на делегацията, че по отношение забраната да купуватъ българитѣ земя ще се занимае най-сериозно, а общия аграренъ въпросъ ще е отъ компетентността на министерския съветъ.

На 22 юний т. г. делегацията се е явила и предъ г. д-ръ К. Ангелеску, министра на просвѣщенieto.

Отговора на просвѣтния министеръ ще предадемъ следъ като делегацията посети м-ръ председателя г. Татъръску и м-ра на въшнитѣ работи г-нъ Титулеску.

Силни бури въ България

Отъ София съобщаватъ, че презъ последнитѣ нѣколко дни въ България се развихрили силни бури, които освенъ голѣмитѣ материални щети, причинили смъртта на 25 души.

Г-нъ Михалаке въ България

Букурещъ — Председателтъ на Национал-цѣранистката партия г-нъ Ионъ Михалаке, който се очаква да пристигне въ столицата, веднага ще отпътува за Полша, а отъ тамъ въ България.

Шефътъ на Национал-цѣранистката партия, ще се срещне въ София съ видни държавници и обществени дейци.

Малко безгрижие!

Вестницитѣ съобщаватъ като голѣмъ курioзъ, че една калугерка издържала съ успѣхъ изпита за пилотъ — първата калугерка въ свѣта, която ще управлява самолетъ. Ясно! Когато и божитѣ

прислужнички не намиратъ бекетъ на земята, а се стремятъ да летятъ къмъ своя Отецъ, какво остава на насъ простосмъртнитѣ, които нѣмаме изпити и за файтонджии?...

АКЦИЯТА НА агентъ-провокадоритѣ

Нашата младежь е невинна!

Невѣрни съобщения

Нѣколко отъ голѣмитѣ представители на шовинистическия печатъ отъ Букурещъ побързаха да съобщятъ, че „е била разкрита голѣма комунистическа конспирация въ Българската Частна „Мжжка“ гимназия отъ Базарджикъ“ давайки нѣколко невѣрни и предмишлено изопачени сведения.

Истината

е следната: напоследъкъ полицейскитѣ органи отъ Базарджикъ сж проследили бившия ученикъ Стояновъ Стойко и въ даденъ моментъ извърватъ обискъ въ дома му, където сж открили материали за тайния вестникъ „Комсомолюско дѣло“, който щѣлъ да се пише на пишуща машина и шапирографиронъ да се разпространява между младежитѣ-българи въ Добруджа, а най-вече въ българскитѣ частни училища отъ града ни. Съдържанието на този вестникъ е било насочено само противъ нашето просвѣтно дѣло.

Стойновъ Стойко е билъ ученикъ отъ седми класъ на Бълг. част.

Гимназия отъ Базарджикъ, но преди два месеца учителския съветъ го изключва за винаги отъ училището. Неговъ съквартирантинъ е билъ бившия му съученикъ Желевъ, който бѣше отначало задържанъ, но доказвайки се невинността му, бива веднага освободенъ.

Ролята на агентъ-провокадоритѣ

Щателно проучвайки всички подробности по този случай ние се натъкнахме на поразяващи факти, които несъмнено говорятъ за сатанинската роля на една група агентъ-провокадори, сложили се еднакво въ служба на чужди интереси и на всичко, което цели нанасянето окончателенъ ударъ на българското просвѣтно дѣло въ Румъния.

Акцията на тия жалки орджия е насочена срещу беднитѣ наши учебни заведения, стремейки се да ги компрометиратъ и отвлекатъ нашата свидна младежь по пагубни пѣтица. За да могатъ да оправдаятъ скъпо платената си мисия.

Единъ важенъ въпросъ

Сътрудника на „Добруджански гласъ“ отъ Букурещъ, г-нъ Георги Язаджиевъ въ статията си „Едно поле за работа“ повдига единъ много важенъ за българското малцинство въпросъ. Г-нъ Язаджиевъ привежда нѣколко случая, когато видни румънски композитори, редактори и общественици сж проявявали интересъ къмъ българското изкуство и творчество, обаче, нѣмало е кой да ги снабди съ преводи или български композиции.

това, което трѣбва да се направи, за да бжде подкрепена и популяризирана нашата справедлива кауза. Ако българското малцинство отъ Румъния съумѣеше да донесе до знание на румънската общественост истинското си положение, ако бѣше посочило на действителността у насъ никой не щѣше да дръзне да ни хули и черни, както прави непрекъснато почти цѣлия столиченъ печатъ, во главе съ в. „Универсулъ“.

Нашата трагедия е въ обстоятелството, че сме тѣй онеправдани, а сме сочени за онеправдаващи; че сме тѣй лоялни, а сме показвани, като най-голѣмитѣ врагове на държавата, бидейки постоянно подозирани.

И това страшно положение се дължи до голѣма степенъ на обстоятелството, че не организираме до сега нищо, съ което бихме отбили всички удари, отъ кждето и да идѣха тѣ. Но кой ли отъ насъ се занимава съ тия „дребни“ въпроси!

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

Неотдавна директора на най-голѣмия унгарски вестникъ отъ Румъния „Брасой Лапогъ“ ни писа дълго писмо, горещо молейки ни да му изпратимъ нѣколко статии за положението на добруджанскитѣ българи, тѣй като „унгарското малцинство се живо интересува отъ съдбата ви“. Професора отъ Пражкия университетъ [Чехия] г-нъ д-ръ И. Фиала ни бѣше по-молилъ да изпратимъ за голѣмото списание („Чехословашки прегледъ“) което редактира, статии и факти по отношение на насъ. Въ кръга на нашитѣ скромни възможности ние се постаряхме да удовлетворимъ тия искания. Обаче, то е тѣй малко, тѣй незначително въ сравнение съ

Идеята за балканско единство у българитѣ

V. Христо Ботевъ и балканскиятъ въпросъ

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Презъ тѣзи години, въ Букурещъ излизалъ вестникъ „Востокъ“ — „сръбско-бугарски вестникъ за политику, забаву и нациу“, редактиранъ отъ Н. Първановъ. Този вестникъ е излизалъ преди осемъ години въ Бѣлградъ 1865 г.), като работилъ за сближеніето на южнитѣ славянски народи, а най-много за единеніето на българи и сърби. 2) „Востокъ“ е на сжщото становище и въ 1874 г., именно: обединение на сърби, българи, черногорци и хървати въ една държава. Споредъ „Востокъ“, само една задружна акция на южнитѣ славяни би извоювала политическата и мѣтвѣ свобода.

Христо Ботевъ, новиятъ водителъ на революционното движение, на 8 декемврий 1874 г., издава в-къ „Знаме“, органъ на революционния централенъ комитетъ. И сега той следва начертаниятъ отъ по-напредъ пътъ — преди всичко извоюване на българската свобода. Това е билъ и идеала на Л. Каравеловъ.

По въпроса за единството на балканскитѣ народи, Ботевъ чрезъ редица статии проследява и разглежда проблемата, която продължава да бѣде настоялна. Той пледира за образуването на една дунавска или балканска конференция, балканскитѣ народи да извоюватъ свободата си безъ чужда подкрепа и удобрява проекта на Каравеловъ за границитѣ на конфедерацията. Обаче, той разкри-

ва стремитѣ на Гърция и Румѣния, които очаквали да наследятъ колкото се може по-едри кжсове отъ разпадащата се турска империя. 3) Ето защо Ботевъ показва и песимизъмъ. Той не скрива своя песимизъмъ и за едно сближение между българи, сърби и черногорци, което е било много по-близо до възможността. Виновна за това нѣщо е била само Сърбия, която „подъ булото на южно-славянско единство“ е искала да постигне своитѣ егостични идеали. По тѣзи причини Ботевъ не вижда възможността за осъществяването на каква да е конфедерация, докато отношенията между сърби и българи не се изяснятъ напълно 4).

Едно евентуално сръбско-българско съединение, въ рамкитѣ на южнославянска конфедерация, споредъ него, не би трѣбвало да бѣде поставено на централични начала. Напротивъ, тия „две сестри“, „две хубавици“ — България и Сърбия — трѣбва да си подадатъ ръка въ името на демократичнитѣ начала, на които е основанъ и живота на двата братски народи. 5)

Все пакъ той дава да се разбере отъ нѣкои свои статии, какво още не е загубилъ надеждата за „братския съюзъ“, който ще даде не само омиротворяване на племената, но и „надлежното му мѣсто на Балканскитѣ полуостровъ“. [„Знаме“, бр. 3 г. I 1874]. Отъ всичко това става ясно, че Ботевъ е за едно сбли-

жение между българи, сърби и черногорци въ балканска федерация, но при пълно равноправие за всички племена.

Избухване на въстание-то въ Херцеговина, презъ 1875 год. дава поводъ на Ботевъ да вземе мощна позиция по балканскитѣ въпроси. Въ „Знаме“ [бр. 23, г. I. 1875 г.], той пише: „Ораколитѣ“ даватъ Херцеговина на Черна-Гора, Босна на Сърбия, Епиръ и Тесалия и даже Албания на Гърция!... А назе, съ 8 милионитѣ български народъ? Назе считатъ за стока, за стадо, а българскитѣ народъ за неспособенъ да се радва на такава свобода... Чува-те ли господа дуалисти и просвѣтителѣ? Да мълчимъ? Да чакаме? Това е безумно, безчестно и безчовѣчно до pop plus ultra, Тука се изисква протестъ, бунтъ, въстания, революция...“

За Ботевъ революцията за балканска Европа е належащъ фактъ. Поставенъ билъ вече въпроса: „Животъ или смъртъ!“ 6)

И въ единъ прекрасенъ майски денъ той пада убитъ въ родния балканъ за свободата на отечеството, което е било за него по-скъпо отъ майка, съпруга, дете и братя.

2) Д-ръ Б. М. Андреевъ — българскитѣ печатъ презъ възраждането. София, 1932 г. стр. 104.

3) Ibid. стр. 133

4) Ibid. стр. 133

5) И. Правослововъ — Христо Ботевъ не е марксистъ. София 1933 г. стр. 28;

6) Д-ръ Б. М. Андреевъ — Ibid. стр. 135.

Нѣколко статистически

цифри и една опасната лъжа

Както е известно, противъ българското малцинство се сипятъ всевъзможни хули. Шовинистическиятъ печатъ — ние не доумѣваме какво искатъ отъ насъ — отива толкова далечъ, че често се забравя въ своитѣ лъжи, като казва, че българитѣ били заели всички държавни, окръжни и общински служби! (както ли това е тежко престѣпление) и безъ да си даде сметка, влиза въ явно противоречие съ самия себе си. Докато сипе огънь и жупелъ върху главитѣ на службащитѣ българи — които вече не съществуватъ, защото колкото ги имаше бѣха отстранени — дава следнитѣ статистически цифри. Въ Добруджа имало 146 лекари (въ цѣла Добруджа) отъ които 77 румѣнци и 69 отъ малцинственъ произходъ. Другитѣ области, населени съ малцинства, въ статистиката отъ която заимствуваме горнитѣ цифри, сж представени съ давящо число; въ тѣхъ малцинственитѣ елементи сж абсолютнo болшинство. Само у насъ, съ не малко компактни малцинствени маси, лѣкаритѣ отъ другъ етнически произходъ сж по-малко. При това, трѣбва да се има предъ видъ, че въ това число влизатъ турци, татари, гърци, евреи и др.

Но въ края на краищата — пакъ българитѣ! Споредъ словоизлиянията тѣ сж много, а споредъ цифритѣ — виждаме колко сж. И това пише единъ човѣкъ въ единъ вестникъ.

Голѣми наводнения

въ вътрешността

Букурещъ — Последнитѣ проливни дъждове, които още продължаватъ на много мѣста изъ вътрешността, причиниха на много мѣста голѣми наводнения. Въ Молдова и Бесарабия наводненията били отъ катастрофаленъ характеръ. Пятото мѣста изъ вътрешността, причиниха на много мѣста сж били прекъснати.

Д-ръ Т. ХАНАДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Приематъ презъ всѣко време на деня —
Ул. „Принцеса Илѣна“ 1 [Шадрарфан-
ския площадъ] — Базарникъ

Стариятъ учителъ

Стариятъ учителъ внимателно разглеждаше прояденото стѣбло на едно младо дръвче и цѣкаше езикъ:

— Болень свѣтъ. Болни сж хората, болни сж растенията, болни сж цвѣтата...

Той не чу, кога се отвори малката градинска врата и не усети стѣпкитѣ на младия момъкъ, който боязливо се приближи до него. Въ ржцетѣ си той мачкаше увехталъ каскетъ. Косата му бѣ разрошена, а погледътъ — смѣтно блуждаещъ, сякашъ бѣше готовъ да заплаче. Той бѣ слабъ и наведенъ.

Стариятъ учителъ не го видѣ. Наведенъ надъ дръвчето, той чопише съ ножче стѣблото и мърморѣше наставнически — сякашъ се намираше въ класа предъ своитѣ учени-

ци:
— Да! Нужна е операция, безмилостно трѣбва да се оперира, да се реже...

— Добъръ денъ, учителю! — прекъсна го младежътъ и учтиво се поклони.

Старецътъ обърна глава и погледна презъ очилата си непознатия.

— Добъръ денъ. Вие?...

— Една случайностъ, господинъ учителю — подзе съ видимо развълауванъ гласъ младежътъ. — Врѣщахъ се отъ лѣкаря и не знамъ какъ, свърнахъ въ тази уличка... Погледнахъ презъ плета и ви познахъ. Азъ съмъ Кирилъ Христовъ, вашъ ученикъ — ако си спомняте — въ пети класъ...

— Кирилъ Христовъ, Христовъ... Христовъ... Да, да, Христовъ — замижа стариятъ

учителъ, силейки се да си припомни — знамъ, помня. Много ми е приятно... Вие, бѣхте изпуснали класа срѣдъ годината, нали?...

— Да, по вѣщия съветъ — наведе глава младежътъ — вие, ако си спомните, вие бѣхте ми казали: — „Христовъ, отъ тебе нищо не става. Остави ученіето, иди въ село и се залови за плуга“. Това помня много добре. Когато отидохъ въ класъ, сжщото ми казаха братъ ми и буля ми. И азъ отидохъ въ село...

Стариятъ учителъ остави дръвчето, отри ножчето си и като се изправи, покани младежа да седне на дървената пейка и самъ, бавно и тежко се сложи до него.

— Много ми е приятно — започна стариятъ учителъ — да видя мой ученикъ и да побеседвамъ съ него. Годиניתѣ минаватъ, ние стареемъ, забравяме се и се утешаваме съ спо-

менитѣ отъ миналото. Азъ съмъ сега пенсионеръ. Здравъ съмъ и живѣя добре. Мѣка ми е за училището, но както виждашъ, имамъ хубава градинка и отъ сутринъ до вечеръ работя въ нея. Току-що лѣкувахъ оная дръвче, т. е. изчистихъ стѣблото отъ заразата, която, ако не бѣхъ забелязълъ, следъ нѣколко дни щѣше да проникне въ сърдцевината му. Болень свѣтъ. Дори и въздухътъ е заразенъ... Нѣма оная здрава земя, умрѣха здравитѣ хора — израждаме се, свѣтътъ се изражда. Ами ти, какво, при лѣкаря ли си билъ?...

— Да! — отговори младежътъ съ угасналъ гласъ. — И азъ се радвамъ, че щастіето ми даде да беседвамъ съ моя учителю... Бѣхъ при лѣкаря и сега не знамъ какво да правя... Каза ми, че дробовѣтъ ми сж проядени. Туберкулоза. Каза го направо въ очитѣ ми...

Христовъ замълча. Забрѣтѣлъ каскетъ въ ржцетѣ си, погледътъ му блуждаше въ класе по буйно израстналитѣ бѣли кринове, чийто широко разтворени цвѣта прѣскаха обилно изъ въздуха своя ароматъ. Стариятъ учителъ хвана ржката на своя събеседникъ и вторачи погледъ въ очитѣ му. Ржката му трепѣреше, а очитѣ му бѣха готови да сълязятъ.

— Сега ще ида въ село — помъчи се да задържи съзвѣтъ си Христовъ — Ще ида, но... Знаете ли, азъ паднахъ задъ плуга, както орѣхъ. Прилошия ми. И преди това на нѣколко пжти се случи сжщото. Тогава баща ми каза: „види се прегледай на доктора и веднага се върни“. Сега отивамъ на село, но нѣма да остана тамъ. Мисля да ида да се простя съ всички и да забия на кждето ми видятъ очитѣ... Нашитѣ не разбиратъ каква о-

„Универсул“ пакъ клевети малцинствата

„Универсул“ отъ вчера изхвърля най яростно малцинствата, пакъ не върне му българския жури. Зима Табошъ, републикански малцинствения „Ердели Хирлапъ“ мислите се кой яростно го изхвърля върху безмалцинственъ. Защото г. Зима еденъ разговоръ на арадската габора въ нъкоя румънска и помолилъ да му обясни какво значи. За това кореспондентна паметнозаконити и нагла-ва за случая. Редакцията пакъ, кадатъ по-силни, бомбастично замалцинствата на позорния малцинствата на „Универсул“ да отива валеко. Колонити нежно сж извъне-ни, клевети и не-по адресъ на нъ-коя малцинство. Хули и клевети. А въ недъл-готрой разпразя за-демагогии на по-силни партии, кои-то поштиника, кой-то валеко народност-

нитъ малцинства да ги направи добри румънски граждани и ромънци. Блазе на народностни-тѣ малцинства ако дойде „Универсул“ на власт! Тогава ще станатъ най-добритѣ румънци и мирни граждани на дръжавата! За една чужда дума пишатъ цѣли колонии противъ малцинствата, а какво ще бжде тогава единъ Господъ знае...

Какъ се раздухватъ страстите

Ние сме свидетели на една формална гражданска война, обявена между столичнитѣ голѣми ежедневници „Универсул“ и „Димитрия“ и „Адевърулъ“, една война, последиците отъ която теглятъ мирнитѣ граждани. Тази полемика, която се разрази въ ржкопашенъ бой, нападения и убийства, извършени въ центъра на столицата, посочи и другата страна на монетага; „Универсул“ дезертира отъ позицитѣ си и съ отчаяние се нахвърля върху малцинствата. На първо мѣсто насочи отровнитѣ си стрели противъ българското малцинство отъ Румъния, защото знае, че едно лоялно и миролюбиво малцинство, увѣрено въ своята невинност и пълна законост,

България доставя оржие отъ Германия?

Споредъ една телеграма отъ Лондонъ, която предаватъ столичнитѣ вестници, обиколката на г-нъ д-ръ Шахтъ въ балканскитѣ страни, е била съ целъ да ги продълговатъ съ оржие. Д-ръ Шахтъ билъ сключилъ съ България една порчка за доставяне на оржие на стойност осем милиона марки. Споредъ сжщата телеграма, въ България дори пристигнали 30 бомбардировачни аероплани отъ Германия!...

Успѣха на нашитѣ ученици

Констатация на една отъ най-добритѣ въ Румъния преподавателки

Вчера завършиха изпититѣ на ученицитѣ отъ Българскитѣ частни срѣдни училища предъ официалнитѣ комисии. Научихме най-похвални работи за успѣха на нашата учаща се младежъ. Една отъ най-добритѣ гимназиални учителки въ Румъния, г-жа Евгения Бълчою—Ловинеску (отъ Букурещъ) — близка сродница на м-ръ председателя г. Г. Татъреску — ни заяви съ видимо предразположение следното: „Азъ съмъ изненадана отъ това, което констатирахъ въ българскитѣ частни гимназии отъ Базарджикъ. Отъ печата и отъ слухове — тѣй зловердни и тѣй тенденциозни у насъ — бяхъ си съставила едно не много благоприятно мнение за културнитѣ възможности и духовни разположби на българитѣ отъ Румъния. Видявамъ, че съмъ се горчиво мамила.

И заради това, възторга и радостта ми предъ несъмненитѣ успѣхъ на ученицитѣ отъ българскитѣ гимназии сж тѣй голѣми, што не мога да ги скрия. Констатирахъ, че тукъ се е работило съ преданностъ, усърдие, а най-вече едно голѣмо съзнание за отговорността предъ сждбата на учащата се младежъ. Въ прѣки обяснимата спжнка, каквато може да представява езика и обстоятелството, че цѣлата материя е била учена на български, ученицитѣ отговаряха спокойно, бодро и съ положителност въ знанитѣ си. Азъ рѣдко съмъ срещала подобна подготовка. Когато ида въ Букурещъ се превърна въ апостолика да разниля една недостойна заблуда въ отношение на васъ“ — завърши ентузиазно нашата уважаема събеседница.

По бѣлия свѣтъ

КУРОРТНИ ПРАВИ ПРЕДИ 100 ГОДИНИ

Въ Дрезденъ (Германия) излязла отъ печатъ мемоаритѣ на учителя Хегеръ, живѣлъ въ началото на миналия вѣкъ. Въ тия спомени има любопитни сведения за курортни животъ преди 100 години.

— Всѣки новъ гостъ, пише Хегеръ, е пръвѣтствуванъ отъ курортни оркестъръ. На следующия денъ отъ пристигането на курортиста, при него се явявалъ диригента на оркестъра. Госта му плащалъ 15 гроша.

Следъ това оркестъра всѣка сутринъ свирилъ подъ прозореца на гостенина серенада, или маршъ, съ което му напомнялъ, че е дошелъ на курортъ.

Курортниятъ оркестъръ никога не свирилъ хора или други музикални парчета.

ГАЗОВАТА ВОЙНА ПРЕДИ 4500 ГОДИНИ

Френскитѣ ученъ проф. Жуль Реньо публикува следното интересно съобщение: Две хиляди и шестотинъ години преди Рождество Христово, петидесетиятъ императоръ отъ първата китайска династия, Ю. Вангъ билъ нападнатъ отъ бунтовницитѣ войски на князъ Чи Иеу. На помощ на императора се притекълъ князъ Хоангъ Ти. Чи Иеу предизвикалъ „ужасна буря“ (тѣй е текста), която застаила войскитѣ на Хоангъ Ти да

отстъпятъ.

Въ продължение на три години Воангъ-Ти предприелъ деветъ безуспѣшни похода противъ бунтовницитѣ, и последнитѣ Чи Иеу преследва Хоангъ-Ти до върха на висока планина чрезъ „ужасенъ мракъ“ и „смъртопосна мъгла“.

Ужасниятъ мракъ и смъртопосната мъгла, както предполагатъ изследователитѣ, сж били задушливи газове и отровни вещества.

РАЗСЪЯНИЯТЪ РИХАРДЪ ШЦРАУСЪ

Германскитѣ компонистъ и диригентъ Рихардъ Шцраусъ сключилъ дѣговоръ съ своя импресарио за концертно турне изъ Испания, забравилъ да плати на импресариото 1000 пезати презиснона, която му обещалъ. Когато се върналъ въ Виена, Шцраусъ получилъ следното писмо отъ импресариото си:

„Драги Рихардъ! Необикновено много обичамъ букетитѣ Най-много обичамъ нѣкоя букетъ съ пезити. Ако искашь да ми направишь голѣмо удоволствие, прати ми букетъ съ хиляда пезети подарителъ. Компонистътъ се е осмѣлъ отъ това оригинално писмо, на своя импресарио отведената му, изпратилъ паритѣ, като се извинилъ за разсѣяността си.

Чети в-къ Добруджански Гласъ

кулна по набръчканото му лице...

Следъ като изпрати младежа, стариятъ учителъ се върна и зачопилъ болното дръвче.

— Боленъ свѣтъ. И въздухътъ е заразенъ... Гине обществото, гинатъ младитѣ и никой се не стрѣска.

И колкото по-дълбоко чопилъше заразеното стѣбло, толкова по-силно чувствуваше мъжката и болката на младия момъкъ, нищожна, захвърлена отломка отъ оше по-болния организъмъ на обществото. Като огненъ клинъ се забиха въ сърцето му последнитѣ думи на болния:

— Ще ида азъ въ село, ще се възправа предъ нивитѣ и ще викна: вие ме убихте! И ще забия где очитѣ ми видятъ...

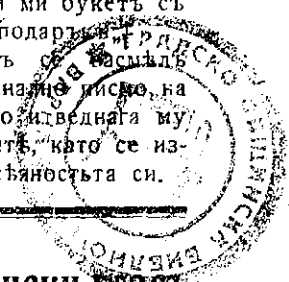
Много старъ бѣше учителътъ, за да даде воля на съзитѣ си.

Я. Калиакренски

нѣма да му възрази. До тукъ, обаче работитѣ не се свърха. За да даде по-голѣма тежестъ на своитѣ измислени обвинения, шовинизираниятъ въ коститѣ „Универсул“ се помъчи да „обърка“ и България съ недостойнитѣ дѣла на българското малцинство отъ Румъния! Така, ние прочетохме съ изненада, че българското „ириденто-коммунистическо“ малцинство има прѣстъ въ дѣлото отъ Крайова и непосредствено следъ това — България се готвела да произведе голѣми бойни маневри на турската граница, като отговоръ на станалитѣ турски маневри, съ което иска да каже: — да се внимава, защото българитѣ се готвятъ по всички фронтове!...

Всичко това е една дълнопробна кампания, раздуване на страститѣ и сатанинско подготвяне почвата на антогонизма въ общественицитѣ слоеве. Съ измислици „Универсул“ не може да се бори противъ надигналата се вълна на възмутения демократизъмъ. Съ своитѣ измислици той обявява фронтъ на приближително 6 милиона румънски граждани отъ другъ произходъ — малцинствата! Юл.

ВНИМАНИЕ !
На 7 т. м., на спортното игрище е загубена една мъжка кожена ржканица. Който я намѣрилъ **СЕ УМОЛЯВА ДА ДОЙДЕ ДА ВЗЕМЕ И ДРУГАТА,** или да остави намѣрената срѣсну прилично възнаграждение.
РЕДАКЦИЯТА

Нещастни жертви

на изоставеността

Вчера бѣхъ свидетелъ на единъ покъртителенъ случай: единъ младежъ отъ добруджанскитѣ села е дошелъ да се лѣкува отъ гръдна болестъ. Следъ радиоскопията, когато лѣкарътъ му е далъ да разбере, че бѣлятъ му дробове сж засегнати отъ пагубната ржка на жълтата гостенка, този неукъ, но уменъ и гордъ синъ на Добруджа неволно дава изразъ на едно страшно положение у насъ:

„Ехъ, тъй ще бжде тя — нали живѣемъ, като добитъци: теглимъ, теглимъ, докато паднемъ въ браздата, па тогава ще ни освободятъ отъ ярма!.. Никой нѣма кой да ни поучи какъ да живѣемъ, какъ да си пазимъ здравето... Лугаме се въ тъмота и правимъ, каквото тъкмо не трѣбва да се прави!..“

Тази изповѣдь разкрива една действителна трагедия: нашето село е лишено отъ какъвто и да е факти-

чески хигиениченъ надзоръ. Общинскитѣ и околийски лѣкари не си и спиратъ погледа върху начина на животъ на

Никой не проявява никаква заинтересованостъ въ здравословно и санитарно отношение. Върнали сме се въ епохата на неорганизиранитѣ общества, когато поменъ е нѣмало отъ всички съвременни придобивки на цивилизацията и тъй напредналия и усвършенствуванъ общественъ строй.

И ще падатъ въ браздата, като безропотни добитъчета, най-свиднитѣ чеда на нашата родина, изоставени на произвола на съдбата. И ще следва невъзспирана отъ никого своя смъртоносенъ походъ жълтата косачка, поваляйки най-хубавитѣ класове на българщината отъ прелестната равнина между Дунава и морето!..

Кого ли загризва това страшно положение?..

Л. П. С-въ

„Вестъ“

— Напоследъкъ наново е предприета една акция, вече на „заковна“ почва, противъ българскитѣ частни сръдни училища отъ Добруджа.

Понастоящемъ се въздържаме да съобщимъ подробности. Увѣрени сме, че всички „доводи и аргументи“ на обвинението, сложени на разискване въ една безпристрастна атмосфера, ще паднатъ като картонени строежи.

— Предстоятъ въ нашата провинция политически събития отъ значителенъ характеръ.

На 28 т. м., недѣля, наново ще дойде въ града ни г. М. И. Леонъ, новия шефъ на национал-цѣриститѣ отъ Калиакра, очаква се и г. Фотино.

Сжщо въ силистренската организация ще станатъ важни промѣни.

— Споредъ съобщението на министерството на земедѣлието, ценитѣ на зърнитѣ храни постоянно спаднали. Цената на зимницата е спаднала съ нѣколко хиляди лей на вагонъ, а на царевичата — надъ 23.000

за вагонъ. Никакви искания не сж постъпили. Правителството, сжщо било уведомено, че и въ чуждитѣ тържища цената на зърнитѣ храни била на спадане.

Причинитѣ се отдаватъ на обещаващата добра реколта, изобщо.

— Резултатитѣ отъ изпититѣ предъ държавнитѣ и частни комисии въ българскитѣ частни сръдни училища ще бждатъ съобщени въ сжбота, 27 т. м.

— Завчера, на 22 т. м. е падналъ новъ гралъ изъ окръга. Повече е валѣлъ въ селата Смаилч-кѣой, Било и Сарткѣой. Въ Смаилч-кѣой, загубитѣ възлизали надъ 70—80 на сто.

— Отъ нѣколко дни изъ улицитѣ на града се скита единъ лудъ, който на нѣколко пѣти вече е нападалъ и биелъ проходящитѣ.

Полицейскитѣ власти трѣбва да го подирятъ.

— Мѣстната Българска частна девическа гимназия,

въ сжбота вечерята ще представи въ гр. Балчикъ хубавата оперетка „Вълшебниятъ кладенецъ“, изнесена тукъ нѣколко пѣти съ блѣскавъ успѣхъ.

Гражданитѣ и гражданкитѣ отъ гр. Балчикъ ще иматъ щастието да видятъ едно рѣдко театрално постижение на ученичкитѣ отъ нашата гимназия.

— Българската частна мжжка гимназия отъ Базарджикъ организира по случай края на учебната година ученическа екскурзия съ следния маршрутъ: тулчанско, дѣлтата на Дунава, Браила, Галацъ, Мачинскитѣ възвишения, Южна Бесарабия — Силистра.

Ще се пѣтува съ 75 на сто намаление.

Надѣваме се, че при голѣмитѣ улеснения, които е успѣла да уреди дирекцията, ще има повече участвуващи.

— Жителтъ отъ с. Ени-Махле, Колю Андоновъ, живущъ въ града ни, онази вечеръ, въ пияно състояние, при една свада, се опиталъ да заколи сина си.

Убиецътъ билъ побърканъ.

— По известни причини в-къ „Добруджански гласъ“ въ четвъртъкъ, 25 т. м., не излѣзе.

— Утре, недѣля, въ мѣстното спортно игрище ще

се състои едно отъ най-интереснитѣ футболни състезания. Ще се състезаватъ представителнитѣ тимове на Констанца и Базарджикъ.

— Завчера, на 25 т. м. сл. обѣдъ, се помина следъ тежко боледуване, учителя при Бълг. Частна Мжжка гимназия, Пантелей Герасимовъ.

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ.

За боядисване на здания

всѣкакви бояджийски се предпочитатъ

ДИМ. ИВАНОВЪ-Гав. авторизиранъ майсторъ

Купувамъ акци

отъ банка „Урбана“ и др. ценни книжа.

Георги Ана. Bazaigic, Asigurate. str. Pt. Mihal.

ЗЕМЕДѢЛЦИ

„DEERING“ M. CORM

Разполагайки съ голѣмъ старъ стокъ отъ **ОРИГИНАЛНИ** Деерингъ и Макъ Кормикови резервни части, които по ка-

чество надминаватъ днескашнитѣ чуждѣ **ЖЕТВАР** вързачки, косачки, всички други дѣлски машини

ПУСНАХЪ СЪ 75 НА СТО НАМАЛЕН

Сжщо ще намѣрите въ магазина ми резервни части за всички системи на Massey-Harris, Evert, Adriance, Joston, Ambi, Krup, Lanj, Deutsche V Plano, Champion, Osborn, Valter Vood, Rai Metal, Victoria, Milvochi, Graif, Fr. Melichar etc, на извънредно низки цени. Сжщо разполагамъ съ всички видове клечки, гвоздеи, каиши, ламарини

НЕ КУПУВАЙТЕ ПРЕДИ ДА ПРОБЪРТЕ МОИТѢ ЦЕНИ И СЕ УВѢРТЕ, ЧЕ СТОКАТА, КОЯТО ВИ ПРЕДАВАМЪ Е ОР

СТЕФАНЪ П. СМОКОВЪ

ЖЕЛѢЗАРСКИ МАГАЗИНЪ — Базарджикъ, ул. „И. Г. Дука“ 44 — Телефонъ

SUPERAN CONTRA DURERILOR

JAWOL

DE S. GRIP MIGREI NEVRALG

„ЯВОЛЪ“ Е НАИ-СИГУРНИЯ ЛѢКЪ ПРОТЪ ГЛАВОБОЛИЕ, ГРИПА МИГРЕНА И НЕВРАЛГИИ

Масъ свинска

ЛОЙ ОВЧА И ГОВЕЖА ТОПЕНА И НЕТОПЕНА

Купуваме на най-добра цена

STR. „G. DUCA“ 59 — BAZARGIC

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ